

Anbud i helsevesenet

Lillejulaften ble avtalene mellom Helse Sør-Øst (HSØ) og de private rehabiliteringsinstitusjonene underskrevet. Hele prosessen, fra utlysningen til kontraktinngåelsen tok ca. 9 måneder.

Som direktør for Skogli Helse- og Rehabiliteringssenter AS sitter jeg igjen med noen refleksjoner etter denne prosessen.

Forutsigbarhet er en av HSØ sine seks visjoner. Det er en god visjon. På tross av denne fine visjonen opplever jeg anbudet og prosessen som lite forutsigbar. Generelt fikk Skogli en reduksjon på ca. 10 %. Vi mistet en ytelse, men fikk 3 nye. Den ene nye delytelse var slag. Det burde jeg selvsagt være fornøyd med, men det er jeg ikke. Problemet er at en av våre "søsterorganisasjoner" Steffensrud fikk redusert sitt tilbud – med ca. 20%. Steffensrud har hatt denne type leveranse tidligere, og har etablert et godt fagmiljø. Hva er så poenget med å bygge ned et godt fungerende tilbud for samtidig å bygge opp et annet sted? Det beste for brukeren må da være å bygge videre på det eksisterer og det som er bra, før man bygger opp annet? Om ikke annet enn vert fal å beholde de plasser som er etablerte, og så får heller vi som skal bygge opp få mindre i starten.

Det samme gjelder behandlingen av ME pasienter. I Lillehammerområdet er det Sølvsjøttberget som har jobbet mest med ME og opparbeidet seg mye kompetanse. Som de fleste vet fikk ikke Sølvsjøttberget noen leveranse i det hele tatt, men Skogli fikk. Igjen skal jeg jo være fornøyd med at Skogli får leveranse, men samtidig er det noe som skurrer når vi vet at Sølvsjøttberget de siste 2 årene har fått 1,8 millioner av Helsedirektoratet for å bygge opp et tilbud til ME pasienter, mens Skogli ikke har fått noe.

Hva er forutsigbarheten her? Vi på Skogli skal klare å bygge opp kompetanse på ME – det tar vi som en utfordring som vi er trygge på vi skal få til. Men hva er den helhetlige tenkningen å tildele Sølvsjøttberget millioner for så å stanse all leveranse? Det er klart at HSØ ikke kan forplikte seg til noe som direktoratet har gjort, men kom ikke og fortell meg at dette er en god måte å forvente helsemidler på.

Anbud og konkurranse. La det være sagt: Jeg er tilhenger av konkurranse, men det er noe som blir galt når vi hvert 4. år må bruke millioner på omstrukturering, bygge opp eller ned tilbud. Det er ikke forutsigbart, ikke kompetansefremmende og ikke økonomisk fordelaktig.

På Skogli vil denne nye omstillingen koste oss nærmere 2 millioner. Den ene millionen har gått til å bygge opp fasiliteter for slagpasienter. Dette er bra og vel investerte penger – kanskje. Hva vet vi om det som skjer i 2014. Kanskje vi da ikke skal ha slagpasienter mer?

Den andre millionen har vi brukt på lønninger. Når vi får en avtale 23. desember, som skal gjelde fra 1. januar, så sliter vi med å få omstilt oss. Romjulsuken blir litt i minste laget. HSØ har vært vennlig i forhold til fleksibiliteten i leveransen. Vi får 4 måneder til å bygge opp våre nye tilbud. Problemet er at jeg kan ikke si opp ansatte på en ukes varsel. Vi må gjennomføre runder og diskusjoner med ansatte, tillitsvalgte og avdelingsledere. Dette tar tid. P.g.a. sen inngåelse av kontrakt koster det Skogli over 700 000 i nødvendige personalutgifter. Hadde vi fått kontrakten ferdig i oktober, ville vi vært klare for ny leveranse 1. januar.

Kanskje det forventes av oss at vi skal kunne bruke flere hundre tusen hvert fjerde år på denne type utgifter?

Politikk

I kjølevannet av Sølvs-kotts-bergets "null avtale", leste jeg med interesse et par leserinnlegg i GD av forskjellige politikere. Jeg ser at de prøver å fordele skyld og bruker ideologisk ordkrig til dette. Jeg vil ikke blande meg inn i denne type diskusjon. Dog vil jeg si følgende:

De siste 15 måneder har jeg hatt samtlige politiske parti som er representert på Stortinget (minus RV) på besøk. Ikke et part har sagt at institusjoner som Skogli ikke skal eksistere. Snarere tvert i mot. De skryter av vårt tilbud og sier minimum at "institusjoner som Skogli er et godt supplement til det offentlige og har sin berettigelse".

Det jeg så lurer på er når de som er valgt til å bestemme i dette landet sier dette, hvorfor opplever vi da hele tiden nedskjæringer og avviklinger av institusjoner?

Hvem er det som egentlig bestemmer og gjør helseprioriteringer her i landet?

Alf Magne Foss
Direktør
Skogli Helse- og Rehabiliteringssenter AS